

...ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ ΜΕ ΤΗ ΓΛΩΣΣΑ ΤΗΣ ΑΡΝΗΣΗΣ

Οι μαθητικές καταλήψεις ήταν πάντοτε εκνευριστικές για την εξουσία όχι μόνο γιατί σαμποτάρουν τη σχολική ρουτίνα και καθημερινότητα, αλλά και γιατί παραλύουν το εκπαιδευτικό σύστημα ως θεσμό. Είναι μία πρακτική για τον **επαναπροσδιορισμό και την επανοικειοποίηση του χαμένου χρόνου στα σχολικά κελιά, πράξη άρνησης απέναντι στην καταστολή κάθε ελεύθερης έκφρασης και δημιουργίας**, απέναντι στον ανταγωνισμό και την εξατομίκευση που καλλιεργεί το σχολείο. Είναι πράξη αμφισβήτησης του υπάρχοντος που μιλάει τη γλώσσα της αλληλεγγύης, και γι' αυτό **δεν χωράει φασισμό, εθνικισμό, ρατσισμό, σεξισμό.**

Τα τελευταία χρόνια ολοένα και εντείνεται η καταστολή των σχολικών καταλήψεων και κράτος, ΜΜΕ, γονείς και καθηγητές-τριες συνασπίζονται για να τις καταπνίξουν. Μπάτσοι, εισαγγελείς έξω από τα σχολεία μετά από έκκληση των διευθυντών, ρεπορτάζ από ΜΜΕ που στρώνουν το έδαφος για την καταστολή τους, μαθητές-τριες διώκονται ως υποκινητές κατάληψης κατόπιν υπόδειξης καθηγητών-τριών, γονείς κραυγάζουν τον συντηρητισμό τους νουθετώντας και απειλώντας με «οικογενειακές κυρώσεις». Τις τελευταίες μέρες σε κατειλημμένα σχολεία των περιοχών μας (ΕΠΑΛ Πετρούπολης, 4ο ΓΕΛ Ιλίου, Καλλιτεχνικό Λύκειο Περιστερίου) οι μαθητές-τριες ήρθαν από νωρίς αντιμέτωποι-ες με τις απειλές διευθυντάδων και καθηγητών, με τους συναισθηματικούς εκβιασμούς των γονιών τους να σταματήσουν, και με την παρουσία μπάτσων που τους απειλούσαν με συλλήψεις αν δεν επιτρέψουν την ομαλή λειτουργία του εκπαιδευτικού ιδρύματος...

Και είναι αυτή η ομαλότητα, αυτή η κανονικότητα, η τάξη και ασφάλεια, αίτημα τόσο επίκαιρο των ημερών μας, που μας οπλίζει με οργή...

Η πρακτική της κατάληψης, όπου και αν αυτή εδαφικοποιείται –είτε μέσα στα σχολικά ιδρύματα της αποχαύνωσης είτε στις γειτονιές- είναι πάντοτε κίνηση εχθρική προς το υπάρχον. **Οι καταλήψεις αμφισβητούν έμπρακτα τις κυρίαρχες σχέσεις ιδιοκτησίας και οργάνωσης και επιχειρούν να εδαφικοποιήσουν τα προτάγματα της αλληλεγγύης και της αυτοοργάνωσης μέσα από διαδικασίες συνδιαμόρφωσης, συλλογικές και συντροφικές, ενάντια στην εξατομίκευση και την ανάθεση.** Στις καταλήψεις στεγάζονται συλλογικότητες και ομάδες, δημιουργικά και αυτομορφωτικά εγχειρήματα, εκδηλώσεις. Στις καταλήψεις ζουν μετανάστ(ρι)ες, κόσμος που δεν μπορεί ή δεν θέλει να ζει στο ενοίκιο. **Είναι τόποι όπου ρηγματώνουμε την εξουσία πραγματώνοντας εδώ και τώρα τις σχέσεις που θέλουμε, οριζόντια, χωρίς ρόλους, χωρίς ιεραρχίες.** Στις καταλήψεις εξυφαίνονται τα «σχέδιά» μας για την κοινωνική ανατροπή και σκιαγραφούνται τα όνειρά μας για ένα κόσμο ελευθερίας και αλληλεγγύης.

Το τελευταίο διάστημα πραγματοποιείται συντονισμένη επίθεση σε καταλήψεις και αυτοοργανωμένα εγχειρήματα. Ήδη από τα μέσα Ιούλη, και με την αλλαγή της σκυτάλης στην κρατική διαχείριση, κατεδαφίστηκε η κατάληψη Μπρούκλυν στα Γιάννενα, ενώ στα τέλη Αυγούστου ακολούθησε εκκένωση καταλήψεων στην περιοχή των Εξαρχείων οι περισσότερες εκ των οποίων λειτουργούσαν ως καταλήψεις στέγης για εκατοντάδες μετανάστριες-ες. **Οι νέοι πολιτικοί διαχειριστές ξεκίνησαν άμεσα τις κατασταλτικές τους επιχειρήσεις, συνεχίζοντας το «έργο» της αριστερής διαχείρισης του σύριζα**, με 27 εκκενωμένες ή και κατεδαφισμένες καταλήψεις στο ενεργητικό της, και συνεχίζουν ακάθεκτοι. Εκκένωση της κατάληψης Βανκούβερ- Απαρτμάν στις 2.11, εκκένωση της κατάληψης Palmares στη Λάρισα, επίθεση στην κατάληψη Libertatia στη Θεσσαλονίκη και στην κατάληψη των Προσφυγικών στην Αθήνα, εισβολή στο αυτοδιαχειριζόμενο στέκι της ΑΣΟΕΕ στις 10.11, εκκένωση της κατάληψης στέγης μεταναστών στην Μπουμπουλίνας 42 στις 12.11.

Οι τελευταίες επιθέσεις έχουν πολλαπλή στόχευση. **Επιχειρείται η συρρίκνωση των εστιών αντίστασης και αλληλεγγύης μέσα στην πόλη και η «ευθυγράμμιση» των γειτονιών με το δόγμα «τάξη- ανάπτυξη- ασφάλεια».** Οι τελευταίες εκκενώσεις καταλήψεων είναι ένας πρόλογος καταστολής ενάντια στον κόσμο που δημιουργεί μακριά από τους κυρίαρχους διαχωρισμούς και λογικές συνδιαλλαγής, που επιτίθεται συνολικά στο καθεστώς της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης. Οι αρχές δηλώνουν αποφασισμένες να συνεχίσουν το έργο της καταστολής ελεύθερων, κοινωνικών χώρων και έχουν στοχοποιήσει και άλλες καταλήψεις και αυτοδιαχειριζόμενους χώρους στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις. Ανάμεσά τους στεγαστικές καταλήψεις των γειτονιών μας, αλλά και η κατάληψη Αγρός στο πάρκο Τρίτση που για πάνω από δέκα χρόνια στέκεται ανάχωμα στο «πράσινο διασκεδαστήριο» που οραματίζονται κράτος και δημοτικοί φορείς για το πάρκο, που εναντιώνεται καθημερινά στα κυρίαρχα σχέδια για εξαφάνιση του πάρκου ως ελεύθερου χώρου, που μαζί με αγωνιζόμενες/ους των περιοχών και αλληλέγγυους/ες απέτρεψε αλλεπάλληλες επιχειρήσεις περαιτέρω εμπορευματοποίησης, υποτίμησης και συρρίκνωσής του.

Όσο κι αν η κυριαρχία επιτίθεται, εκκενώνει ή ακόμη κατεδαφίζει τους χώρους μας, εμείς θα μπαίνουμε στα άδεια σπίτια, θα δημιουργούμε διαρκώς νέα σημεία αναφοράς μέσα στις πόλεις που ζούμε διευρύνοντας τις κοινότητες μας και χτίζοντας γέφυρες επικοινωνίας μεταξύ όσων επιλέγουν να αγωνίζονται.

Παρατηρείς, ενοχλείσαι, θυμώνεις.
Με την ιεραρχία, με τους ρόλους, με τους διαχωρισμούς,
με τους κάθε λογής σοφούς και δασκάλους
που σε περιτριγυρίζουν με το αέρα της αυθεντίας.

Οργίζεσαι.

Με τα κάγκελα που σε κυκλώνουν, με τον εγκλεισμό, με τις νουθεσίες,
τις υποδείξεις, τις διαταγές, την αξιολόγηση των γνώσεων σου,
την αξιολόγηση της προσωπικότητάς σου.

Αντιδράς.

Στα μαθήματα, στα ποινολόγια, στους καθηγητές,
στην πειθαρχία, στην υποταγή, στις προσταγές της σχολικής καθημερινότητας.

ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ, ΤΗΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΓΗΣ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ/ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΙΕΣ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ